

Ба Шурои диссертациони 6D.KOA-001-и
назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон
(734025, ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ, 17)

ТАҚРИЗИ

**муқарризи расмӣ ба диссертатсияи Асламзода Некруз дар
мавзуи “Бехатарӣ ҳамчун омили рушди уствори ҷомеаи
тоҷикистонӣ” барои дарёфти дараҷаи илмии номзади
илмҳои сиёсӣ аз рӯйи ихтисоси 23.00.02 – Ниҳодҳо,
равандҳо ва технологияҳои сиёсӣ**

Омӯзиши масъалаҳо, падидаҳо ва равандҳои гуногуни инкишофи ҳаёти ҷамъиятӣ барои дарки амиқ ва васеи мушкилоти мухталифи инкишофи ҷомеа ва рушди онҳо аҳаммияти муҳим доранд. Бехатарӣ ва таъмини он, кафолати рушди уствори ҷомеа аз ҷумлаи чунин падида ва масъалаҳои меҳварии инкишофи давлат ва ҷомеаҳои муосир буда, диққати доираҳои илмию таҳқиқотиро ба худ ҷалб намудааст. Барои ҳар давлат мавҷудияти бехатарӣ омили муҳими инкишоф ва рушди мутаносиб, ҳимояшавандагии манфиатҳо ва талаботҳои тамоми ҷомеа эътироф мегардад. Дар низоми давлатдорӣ муосири Тоҷикистон низ аҳаммияти мавҷудияти бехатарӣ ба сифати омили рушди уствори ҷомеаи он мақоми аввалиндараҷа дорад. Бехатарӣ кафолати инкишофи озод, мавҷудияти мустақилияти сиёсӣ, мутаносибии муносибатҳо, татбиқи стратегия ва ҳадафҳои дурнамои рушд, ҳимояи ҳуқуқ ва озодиҳои инсон, инкишофи ҷомеа, ҳимояи манфиатҳои миллӣ, таҳкими арзишҳо ва принципҳои миллии давлатдорӣ. Ҳамин аст, ки кӯшишҳои тамоми давлатҳо, таркиботи институтсионалии онҳо, иттиҳоди давлатҳо, субъектони сиёсати миллӣ ва глобалӣ баҳри таъмини меҳатарӣ ва ҳимояи манфиатҳои миллӣ, таъмини рушду инкишофи ҳаёти хуррами башарият равона шудаанд. Аз ин ҷост, ки таҳқиқи масъалаи бехатарӣ, ба сифати омили рушди уствори ҷомеа баромад намудани он диққати муҳаққиқони сатҳи гуногунро ба худ кашидааст. Ҳеч набошад, дар навбати аввал муҳаққиқон бар он мекӯшанд, ки дар раванди инкишофи ҷомеа ва давлат, ҳимояи ҳуқуқ ва озодиҳои инсон, кафолати воқеъшавандагии талаботҳои онҳо ҷойгоҳи мавҷудияти бехатарӣ ва зарурияти ҳатмии таъмин ва нигоҳ доштани онро муайян намоянд. Аз ҷумла, диссертант Н. Асламзода низ кӯшиш намудааст, ки ба ҳамин монанд вазифаҳоро ҳал намояд.

Диссертант кӯшидааст, ки тавассути омӯзиш ва таҳқиқи масъалаҳои умумии бехатарӣ ва рушди устувор ба пахлуҳои гуногуни он муроҷиат намуда, мақом ва зарурияти таъмини онро барои рушди давлату ҷомеа ва инкишофи инсон муайян намояд. Ҳолати рӯзмаррагии мавзӯи таҳқиқотӣ дар муҳимият ва ҳатмияти мавҷудияти бехатарӣ баҳри таҳкими рушди устувори ҷомеаи Тоҷикистон ва нигоҳ доштани ваҳдату якпорчагии он ифода меёбад. Дар радифи чорабиниҳои дигар оид ба таъмини бехатарӣ аз хатарҳо ва таҳдидҳои замони муосир нигоҳ доштан ва таҳкими истиқлолияти сиёсӣ, аз ҷумла мухторияти давлатӣ масъалаи муҳим ба шумор меравад. Аз назари муаллиф таҳкими истиқлолият худ як мақоми нигоҳ доштани бехатарӣ ва рушди устувори давлат аст.

Ба масъалаҳои назариявӣ методологии омӯзиши мавзӯи рӯ оварда, таҳлил ва хулосагириҳои амалии онро мадди назар намудааст. Чунин тарзи муносибат ба муаллиф имконият додааст, ки тавассути муайян намудани мафҳум ва хусусиятҳои асосии падидаи бехатарӣ ба фаҳми дурусти моҳияти он расад. Ҳолати натиҷагирии кори таҳқиқотӣ имконият медиҳад, ки хосиятҳои амалию воқеии он ба фаҳми дурусти масъала ворид гардида, падидаи воқеиро дар низоми мушаххаси муносибатҳо муайян намояд. Аз ин ҷост, ки кори диссертатсионии Н. Асламзода аҳаммияти калони назариявӣ ва амалиро касб намудааст.

Таҳқиқоти диссертатсионии Асламзода Некруз дар мавзӯи “Бехатарӣ ҳамчун омили рушди устувори ҷомеаи тоҷикистонӣ” барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои сиёсӣ ба шиносномаи ихтисоси 23.00.02 – Ниҳодҳо, равандҳо ва технологияҳои сиёсӣ, ки аз рӯи он ба Шурои диссертатсионӣ мувофиқи фармоиши Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 1-уми ноябри соли 2021, таҳти №311/01 ҳуқуқи қабули диссертатсияҳо барои Ҷимоя дода шудааст, мувофиқ мебошад. Ҳамзамон таҳқиқот ба талаботи Феҳристи ихтисосҳои, ки аз рӯи онҳо дар Ҷумҳурии Тоҷикистон унвонҳои илмӣ дода мешаванд ва бо қарори Раёсати Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми ноябри соли 2017, таҳти №5/2 тасдиқ шудааст, мувофиқат мекунад.

Ҳосияти ҳамарофарогирро соҳиб будани таҳдидҳо ва хатарҳои замони муосир хавфи бештареро ба рушду инкишофи тамоми давлатҳо, аз ҷумла Тоҷикистон ва ҳаёти ороиштаи мардум эҷод мекунад. Масъалаи ҳифзи низоми давлатдорӣ, таъмини рушди устувор, ҳифзи тартиботи ҷамъиятӣ, риояи ҳуқуқ ва озодиҳои инсон ва шаҳрванд дар маҷмӯъ, масъалаи таъмини бехатарӣ ва ҳифзи истиқлолияти якпорчагӣ масъалаи рӯзмарраи

рушди Тоҷикистон ба ҳисоб мераванд. Барои Тоҷикистон ҳамчун давлати мустақил зарурати таъмини бехатарӣ ва рушди устувори он дар шароити ҳозираи инкишоф аҳаммияти бештареро соҳиб аст.

Таҳқиқи мафҳум, моҳият ва хусусиятҳои бехатарӣ ҳамчун омили асосии рушди устувори ҷомеаи тоҷикистонӣ имкон медиҳад, ки он ҳарчи бехтару возехтар фаҳмида шавад. Мафҳумҳои “бехатарии миллӣ” ва “рушди устувор” бо мафҳуми “манфиатҳои миллӣ” дар шароити муосири инкишоф барои Тоҷикистон алоқамандии зич дорад. Гузашта аз ин, шароити бехатарӣ ва рушди устувор дараҷаи баландтари воқеъгардии манфиатҳои миллӣ аст. Бехатарии миллӣ, пеш аз ҳама, барои таъмини дахлнопазирии манфиатҳои ҳаётан муҳим – соҳибхитиёрии миллӣ, тамомияти арзии давлати миллӣ ва ҳифзи аҳолии он аҳаммияти барҷаста дорад. Чунин гузориш ва воқеияти масъала ҳолати муҳимияти раванди таҳқиқоти онро тақвият мебахшад ва муҳаққиқро барои дарёфти роҳҳои ҳалли масъалаҳои таъмини бехатарӣ ва рушди устувори давлат ва ҷомеа сафарбар менамоянд. Аз ин нуқтаи назар кори диссертатсионии муҳокимашаванда аҳаммияти муҳимми сиёсӣ ва амалиро касб намудааст.

Диссертант дар ҳалли масъалаи илмӣ, муқаррар намудани мақом ва аҳаммияти бехатарӣ дар рушди устувори ҷомеаи муосирро дуруст тавсиф намуда, аҳаммияти бехатариро барои инкишофи шахс, ҷомеа ва давлат, барои таъмини рушди устувори ҷомеа, аз ҷумла ҷомеаи тоҷикистонӣ нишон додааст.

Бехатарӣ ҳамчун системаи мураккаби ҳам сиёсӣ муайян гардидааст. Он ҳолат ва шароити махсусе доништа мешавад, ки дар асоси он рушди устувори ҷомеа таъмин мегардад. Чунин шароит имкон медиҳад, ки рушди устувор, қонеъ намудани талаботи ҳаётӣ, қобилияти истодагарӣ намудан дар муқобили таҳдидҳо, рушду инкишоф ва пешрафт таъмин карда шаванд. Дар баробари ин бехатарӣ унсурҳои асосии таркибии системаи сиёсӣ ба шумор рафта, тақсимнопазирӣ, устуворӣ ва мустақилияти онро таъмин намуда, имкон медиҳад, ки системаи сиёсӣ худро аз таҳдидҳо, хатарҳо, бӯҳронҳо ва эҳтимоли сар задани онҳо ҳифз намояд ва рушди устувори худро таъмин созад.

Н. Асламзода дар раванди иншои рисола аз адабиёти васеи илмию оммавӣ ва санадҳои гуногун истифода намуда, кӯшидааст, ки хулосаҳоро дар рафти таҳияи кори диссертатсионӣ дар мавриди тақвияти андешаҳо истифода намояд. Он ҳолатест, ки паҳлуҳои аҳаммияти махсуси илмии рисолаҳо тақвият мебахшад. Диссертант кӯшиш намудааст, ки сатҳи омӯзиши мавзӯ ва таҳлили амиқ, ба гурӯҳҳо ҷудо намудани адабиётро вобаста ба самти таҳқиқот дуруст дарк намуда, масъаларо матраҳ намояд.

Н. Асламзода мақсад ва объекту предмети таҳқиқотро дуруст муайян намуда, иҷрои вазифаҳои гузошташударо муваффақона анҷом додааст. Дар қори диссертатсионӣ ҳолатҳои нави таҳқиқоти илмӣ мушаххасан муайян гардида, онҳо илман асоснок қарда шудаанд. Ба он қанбаҳое, ки таъмини бухатарӣ ва зарурияти будани онро барои инқишофи устувор ва дурнамои рушди қомеаи Тоҷикистон тавсиф месозанд, тавачҷуҳи махсус зоҳир намуда, ҳамаи ҳолати навғониҳои рисола дар тарқиботи нуқтаҳои асосии ба дифоъ пешниҳодшаванда инъикос гардидаанд.

Диссертатнт қанбаҳои назаравию методологии мавзуро таҳлил намуда, сатҳи амалишавии онҳоро дар амалияи қамъиятӣ нишон додааст. Ин ҳолатҳо далели он мебошанд, ки муаллиф моҳияти масъалаи таҳқиқшавандаро дарк намуда, онро ҳам аз назари амалӣ ва ҳам аз қиҳати назариявӣ асоснок намудааст. Муаллиф дар раванди омӯзишу таҳлили мавзуи диссертатсия низ аз методҳои зарурии таҳқиқоти сиёсӣ ба таври васеъ ва зарурӣ истифода намудааст. Дар баррасии масъалаи беҳатарӣ омили асосии рушди қомеаи тоҷикистонӣ маҷмуи методҳои умумиилмӣ ва методҳои махсуси илмҳои сиёсӣ, ба монанди методҳои таҳлилии ташхисӣ, системавӣ, концептуалӣ, меъёриву арзишӣ ва ғайра истифода гардидаанд.

Муаллифи диссертатсия дар рафти таҳқиқот ба масъалаҳои муҳталифи таъмини беҳатарӣ ва таҳкими раванди рушди устувори қомеаи тоҷикистонӣ, ҳимояи манфиатҳои миллии Тоҷикистон ба сифати давлати милли тавачҷуҳи ҳоса намуда, ба натиҷаҳои назаррас ноил гардидааст. Дар робита ба ин, тарҳи муваффақи низоми таъмини беҳатарӣ ва рушди устувори қомеаи Тоҷикистон, таҳкими нуруи институтсионалии давлатӣ ва ғайридавлатии таъмини беҳатарӣ ва рушди устувор, ки зарурати ҳатмӣ дорад, мавриди омӯзиш қарор гирифтаанд.

Н. Асламзода дар рафти таҳқиқоти диссертатсионӣ беҳатарӣ ва зарурати таъмини онро мавриди омӯзиш қарор дода, ба натиҷаҳои зарурӣ расидааст.

Ҳатар ва таҳдидҳо ба низоми беҳатарӣ ва рушди устувори Тоҷикистон ва қомеаи тоҷикистонӣ ҳодиса ва амалҳои метавонанд ба ҳисоб раванд, ки дар доираи мақсадҳои зуд зарар расонидан воқеъ гардонидани мешаванд. Ба монанди, таназзули сиёсати давлатӣ, вайрон намудани низоми мавҷудаи системаи сиёсӣ, маҳдуд намудани демократия ва ҳоқимияти ҳалқӣ, ҳалалдор гардонидани муътадилии инқишофи сиёсӣ ва аз байн бурдани мувозинати рушди қомеа, қоста гардонидани ризоияти қамъиятӣ ва сулҳи шаҳравандӣ, ҳалалдор гардонидани озодиҳо ва ҳуқуқҳои сиёсӣ ва ғайра. Таъмини беҳатарӣ ва рушди устувори Тоҷикистон манфиати аввалиндараҷаи милли ба ҳисоб мераванд. Муаллиф нисбат ба давлати

Тоҷикистон манфиатҳои миллиро талаботи бошууроно, расман ифодаёфтаи объективӣ медонад, ки татбиқи пайгириро ва ҳифзи он мавҷудияти устувор ва рушду пешравию давлатро таъмин менамояд.

Аҳамияти илмию амалии натиҷаҳои диссертатсия дар он ифода меёбад, ки дигаргуниҳои раванду ҳодисаҳои замони муосир, шаклгирии таҳдиду хатарҳо ва бухронҳои инкишофи мавриди омӯзиш, таҳлил ва хулосагириҳои сахт қарор гирифтаанд. Натиҷаҳои бадастовардашударо метавон дар таҳқиқоти минбаъда, дар раванди таъмини беҳатарӣ, таҳкими заминаҳои истиқлолият ва рушди устувори ҷомеаи тоҷикистонӣ, ҳимояи манфиатҳои миллий, таҳия ва ба роҳ мондани чорабиниҳо атрофи таъмини беҳатарӣ ва рушди устувори ҷомеа истифода намуд.

Ҳамзамон маводҳои диссертатсия дар раванди таълими фанҳои Сиёсатшиносӣ, Амнияти миллии Тоҷикистон, Манфиатҳои миллии Тоҷикистон, Равандҳои сиёсӣ, Геополитика ба сифати таълими курси махсус, инчунин дар таҳияи барномаҳои таълимӣ ва китобҳои дарсии фанҳои мазкур метавонанд истифода шавад.

Муаллиф тавонистааст, ки масъалаҳои асосии таҳқиқотро ба таври кофӣ ва зарурӣ дар муқаддимаи диссертатсия асоснок намояд. Асосҳои назариявӣ, илмӣ-амалӣ, методологӣ, навгониҳои таҳқиқот ва масъалаҳои барои дифоъ пешниҳодшударо ба таври барҷаста нишон дода, ҳолати истифодаи воқеии онҳоро муқаррар намояд. Дар ду боб ва шаш зербоби диссертатсия онҳоро ба таври амиқ мавриди таҳлил ва хулосагириҳо қарор диҳад.

Дар қисмати аввали диссертатсия, асосан масъалаҳои назариявӣю методологии таҳқиқи беҳатарӣ, моҳият ва хусусиятҳои беҳатарӣ ҳамчун омили рушди устувори ҷомеа, таҳлили масъалаи беҳатарӣ аз нигоҳи мактабҳои таҳқиқоти илмӣ мавриди омӯзиш ва хулосагириҳо қарор дода шудаанд. Бештар тарзи муносибати концептуалӣ истифода гардида, вазифаҳои таҳқиқотӣ анҷом дода шудаанд. Дар он тавачҷуҳи асосӣ ба масъалаҳои дода мешавад, ки дар назарияи сиёсии муосир ҳамчун мушкилоти муҳими беҳатарии миллий ва манфиатҳои миллий эътирофи умум пайдо намудаанд. Муаллиф бештар ба мазмун ва моҳияти беҳатарӣ, беҳатарии миллий диққат дода, андешаҳои тавассути овардан, ҷой додан ва тавсифи назари муҳаққиқони макон ва замони гуногун матраҳ намудааст. Диссертант дар натиҷаи таҳқиқоти худ муносибати таълимотҳои гуногуни низоми мазкурро мавриди омӯзиш қарор дода, аҳамият ва зарурияти таъмин ва мавҷудияти беҳатариро барои давлати миллии Тоҷикистон тавсиф намудааст. Ӯ инчунин махсусиятҳои раванди рушди устувори

ҷомеаи тоҷикистониро дар шароити муосир мавриди таҳқиқ қарор дода, ба натиҷаҳои назаррас расидааст.

Дар қисмати дуюми рисолаи диссертсионӣ диққати муаллиф ба омӯзиши масъалаҳои муҳими таъмини бехатарӣ ва инкишофи ҷомеаи тоҷикистонӣ, таҳдид ва хатарҳо ба низоми бехатарии Тоҷикистон дар шароити муосир, роҳҳои ҳифзи манфиатҳои миллӣ дар шароити таҳдид ва хатарҳо, механизми таъмини бехатарӣ ва рушди устувор дар Тоҷикистон равона гардида, мавриди таҳқиқ ва таҳлилу натиҷагирӣ қарор гирифтаанд. Диссертант дар рисолаи диссертсионӣ аслан дар шароити давлатдорӣ миллӣ зери мафҳуми таъмини бехатарии миллӣ он омилҳоеро таъриф додааст, ки боиси амалишавӣ ва ҳифзи манфиатҳои миллӣ мегарданд. Тавачҷуҳи асосиро ба масъалаи ҳифз гардида ва дар ҳолати амн қарор гирифтани тамоми бошандагони кишвар, таъмини бехатарии миллии давлати миллӣ ҳамчун воҳиди мустақили ҳудудию сиёсӣ, шиноخت ва ҳифзи арзишҳои миллӣ, ҳимояи нишондиҳандаҳои миқдориву сифатии коэффисенти инкишофи миллӣ, дарк кардани таҳдиду хатарҳои дохилию хориҷӣ ва баргараф намудани онҳо, роҳ надодан ба ҳама гуна даҳлаткуниҳо ба низоми бехатарии миллӣ, ҳифзи сиёсати давлатӣ ва ҳифзи ҳудуди давлати миллӣ ва монанди инҳо равона кардааст.

Дар хулосаи диссертатсия муаллиф натиҷаҳои ба даст овардари баён сохта, оид ба истифодаи амалии онҳо тавсияҳои муфид пешниҳод намудааст.

Саҳми муаллиф дар омӯзиши масъалаи мазкур дар он аст, ки ӯ дархостҳои худро мураттаб сохта, пешниҳодоти амалӣ ва пешбиниҳои илмиро дар мавриди масъалаҳои таҳқиқшаванда мушаххасан иброз намудааст. Ҳамаи ин шаҳодати он аст, ки муаллиф сатҳи касбияти заруриро пайдо намудааст ва қобилият ба таҳқиқоти илмиро дар фаъолияти хеш инъикос менамояд.

Аз рӯйи мавзӯи диссертатсия муаллиф 8 мақолаи илмӣ дар маҷаллаҳои илмӣ тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба таъб расонидааст. Ҳамчунин, нуктаҳои асосии таҳқиқот дар 9 конференсияҳои гуногуни илмию амалии донишгоҳию ҷумҳуриявӣ ва байналмилалӣ дар шакли маъруза пешниҳод гардидаанд. Теъдоди маводи чопшуда ба банди 35-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, мувофиқ мебошад.

Дар интишорот натиҷаҳои асосӣ, хулосаҳои таҳқиқот ва тавсияҳои муаллиф инъикоси худро ёфтаанд.

Автореферат ва корҳои илмие, ки доир ба мавзӯи таҳқиқотӣ ҷоп гардидаанд мазмуни асосии рисолаи диссертатсиониро ба таври зарурӣ инъикос менамоянд.

Диссертатсия ба талаботи банди 31-33-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-уми июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, мувофиқ мебошад. Он фарогири масъалаҳои мебошад, ки ба шароити бӯҳронии инкишофи ҷомеа ва зарурияти будани ҳолати беҳатарӣ ва ҳимояи манфиатҳои миллии Тоҷикистон пайваस्त аст. Диссертатсия аз ҷониби муаллиф мустақилона навишта шуда, дорой мазмун ва мантиқи ягонаи дохилӣ мебошад. Дар диссертатсия нуқтаҳои илмие ба ҳимоя пешниҳод шудаанд, ки онҳо дар замони муосир навгонии илмӣ махсуб меёбанд. Натиҷа ва нуқтаҳои асосии ба ҳимоя пешниҳодшуда саҳми шахсии муаллифи диссертатсия дар раванди омӯзиши масъалаҳои беҳатарӣ ҳамчун омили рушди уствори ҷомеаи тоҷикистониро нишон медиҳанд.

Дар баробари муваффақиятҳо таҳқиқоти диссертатсионӣ аз баъзе норасогӣҳо ва иштибоҳҳо ҳолӣ нест. Намунаи онҳоро ба таври зерин нишон додан мумкин аст:

1. Дар кори диссертатсионӣ мактабҳо ва самтҳои илмии афзалиятнок ба таври махсус баррасӣ гардидаанд, вале хуб мешуд муаллиф тарҳи концептуалии мувофиқи мактаби илмии муайянро, ки метавонад дар амалияи таъмини беҳатарӣ ва рушди уствори ҷомеаи тоҷикистонӣ мавриди истифодаи самаранок гардад, ба таври амиқ тавсиф менамуд.

2. Ҳимояи манфиатҳои миллии то кадом андоза метавонад аз таъмини беҳатарии миллии вобаста бошад. Ба ҳамин ҷиҳат диссертант бояд тавачҷӯхи хоса менамуд ва бо ҳамин рисолаҳо мазмунан комилтар мегардонид.

3. Агар дар кори диссертатсионӣ то кадом андоза қарор доштани таъсири фаъолияти сохторҳои гайридавлатии Тоҷикистон дар таъмини беҳатарӣ ва рушди уствори кишвар муайян мегардид, рисола боз такмил меёфт.

4. Дурнамои таъмини беҳатарӣ ва рушди уствори ҷомеаи тоҷикистонӣ дар бахши алоҳида мавриди баррасӣ бояд қарор мегирифт.

Дар маҷмӯъ диссертатсияи мазкур таҳқиқоти анҷомёфта ба ҳисоб рафта, норасогӣҳои дар боло зикршуда арзиши илмии онро кам намегардонанд.

Хулоса, рисолаи диссертатсионии Асламзода Некруз бо рӯзмаррагӣ ва навгонии худ фарқ намуда, ба талаботҳо оид ба корҳои диссертатсионӣ дар мавриди дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илм мувофиқ буда, муаллифи

он сазовори ноил гардидан ба дараҷаи илмии номзади илмҳои сиёсӣ аз рӯйи ихтисоси 23.00.02 – Ниҳодҳо, равандҳо ва технологияҳои сиёсӣ мебошад.

Тақризи мазкур ба талаботи банди 67, 69, 71-72-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-уми июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, мувофиқ мебошад.

Муқарризи расмӣ:

доктори илмҳои сиёсӣ, профессор
декани факултети сиёсатшиносӣ ва
муносибатҳои байналхалқии
Донишгоҳи давлатии ҳуқуқ,
бизнес ва сиёсати Тоҷикистон

 М. А. Акмалова

Имзои М.А. Акмаловаро тасдиқ менамоям.
Сардори Раёсати кадрҳо ва корҳои махсуси
Донишгоҳи давлатии ҳуқуқ, бизнес
ва сиёсати Тоҷикистон

И.Ҳ. Мирпочоев

Суроға:

735700, Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш. Хучанд,
микронеҳияи 17-ум, бинои 1.